

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Infirmos debere suis obligationibus satisfacere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

buiyro & peira viua, quæ Christ^o est. *scilicet* mihirius oia ac deuotionis, quæ anima mea imbibebat. Hoc S. ille desiderabat in medio suarū tribulationū, cuius Deus citò expleuit desideria, restituens ei sanitatē, & omnia, quæ prius habebat, *duplicia*: nam, si prius iustus erat, multò postea sanctior euasit.

§. I. *Infirmos debere suis obligationibus satisfacere.*

NETAMEN existimes, hoc nos agere, vt omnis profectus reiiciatur in id tempus, quo cessat infirmitas: nam potius volum⁹ persuadere, te in eius decursu posse multum in sanctitate crescere; vt ex his, quæ hæctenus diximus, satis liquet. nam licet nō facias ea opera, quæ sani faciūt; facis tamen, quod Deus vult te tūc facere: perfectio autē & merita Iusti, nō tam consistunt vt ait S. Thom.) in faciendo, aut patiendo, etiā in distribuēdis bonis fortunæ pauperibus, aut effundendo sanguine in martyrio: quam in faciendo id, vt voluntati diuinę obediatur; eiq; quod Deus vult, sese cōformet. quod propriū est ipsius charitatis. Nam (vt dixit David) *d vita & felicitas nostra in voluntate eius est.* Cū igitur Deus tunc nolit, vt opera facias hominis sani, sed vt molestias feras hominis infirmi: merita & profect⁹ tui non sunt in faciendo, sed in patiendo: vt ei obediatur, te ipsum humiliando, & pariendo, vsq; ad mortem in ipsa cruce, cui es affixus. Quod si perfectio tua consistit in *obedientia*, maiores hic habes eam præstandi occasiones, quàm in ipsa sanitate, ob materiæ difficultatē. Nam tunc obligat te *patientie* præceptum, quod explēs in multis reb. valdē molestis; in doloribus scil. corporis tolerandis; in acerbitatib⁹ & molestijs medicamentorū; in isto quasi carcere; & lecti defatigatione, ac vexatione; in absentia rerum delectabilium, quibus sani licitè recreantur: in necessitate ac dependentia à multis alijs, qui tibi adsint: sine quorum auxilio nō potes ducere vitam, & necesse est, eos in multis, quæ tuo palato arriderēt, deesse, in tadio item, siti, & melancholia, quæ ex his omnibus oritur. Et nihilominus vrget te quoq; præceptum *vite* conseruandæ; cui parēre oportet: comedendo etiam cum fastidio, ne morti des occasionem, & non bibendo, etiam cū valdē sitis: si id tibi noceret. Est quoq; obligatio obediendi *medico*, & infirmario: & licet præceptum non esset; erit tamen obedientia cōsiliij perfectissima, iuxta illud Ecclesiast. *e da locum medico.* Quid est enim locum ei dare, nisi te ad ei obediēdum, & quod præscripserit, exequendum, offerre. etiam si tuo palato amarum sit, & carni dolorem adferat. Et, ne existimes, hanc obedientiam esse valdē facilem, subiungit: *qui delinquit in conspectu eius, qui fecit eum, incidet in manus medici.* quasi diceret. ob eius peccatum puniet eum Deus aliquo morbo: qui ipsum compellat aduocare medicum, qui, artem suam eexcendo, erit simul iustitię diuinæ executor, in rebus asperis & molestis præscribendis.

PRÆTEREA, ne te liberum omninò existimes à tribus obligationib.

recte

Perfectio
infirmi in
patiendo.

2. 2. q. 10. f.
23.

dP/al. 29. 6

Obedienti-
am maxi-
ma exerceat
infirmus.

e Eccl. 38. 12

f Mich. 5. 6.

rectè valentium, modum hic præclarum, tibi que valdè accommodatum aperiemus, vt satisfacere eis possis, cum non minori fructu, quàm ipsi sani. Tecum enim loquitur, cum ægrotas, Propheta Micheas, cum dixit: *f* indicabo tibi o homo, quid sit bonum, & quid Dominus requirat à te; vtique, *f* facere IUDICIUM & diligere MISERICORDIAM, & SOLICITVM ambulare cum Deo tuo.

1.
Iudicium.

Dai iustitia.

Confessio.

g Ecc. 38.

1..

Patientia.

Sermo con-
sideratus.2.
Misericor-
dia.

h Heb. 4. 5

PRIMUM igitur, in infirmitate *f* facere debes IUDICIUM & iustitiam, Dei causam ita iustificando, vt aperte confitearis, iustum eum esse: cum huiusmodi pœnis tuas culpas punit, vt in secunda consideratione est dictum: & tu ipse, tanquam diuinae iustitiæ minister, exqueris contra te ipsum, quidquam tanquam infirmo molestiam & pœnam adferet. Deinde statim ab initio infirmitatis illud etiam facies IUDICIUM, vt peccata tua cum magno dolore examines; medicumque spiritualem, qui Confessarius est aduoces, vt ei omnia confitearis: & sic sanatus in anima, infirmitatis radicem, quæ culpa est auferas. Ita suadet Ecclesiasticus dicens infirmo: *g* Auerte à delicto, & dirige manus: & ab omni delicto munda cor tuum. quasi dicat: statue firmiter, te nolle amplius peccare; manus verò & reliquas tuas potètijs ad bonorum operum exercitationem applicare velle: munda etiam cor tuum ab omni delicto per Pœnitentiam & Confessionem. Nec ad hæc præstanda expectes, donec id medicus iubeat, sed eum potiùs præueni, animæ prius, quàm corporis sanitatem querens; & medico remouens obicem tuorum peccatorum: quæ impedire possent fœlicè ipsius artis & industriæ exitum. Quod si sæpius alias confiteri consueuisti: ne bonam consuetudinem in infirmitate, quod in te erit, prætermittas: siquidem magis tunc opus habes auxilio gratiæ, quàm hoc Sacramentum præstabit; vt te sine peccato conserues. Faciendum etiã est IUDICIUM de te ipso circa mortificationes, operibus molestis, quæ à sanis sunt correspondentes. Tua enim temperantia aded nunc tibi esse potest molesta: atque sanis ipsum ieiunium & dolor, quæ nunc sustines, premet magis, quàm sanum lædat disciplina; & si ei quod nunc cogaris sustinere, etiam voluntatem tuã ita coniungas, vt spontè sustineas: erit tibi vtilissimum. Denique faciendum est IUDICIUM & iustitia, cum ab alijs visitaris, & colloquia conuersationesque cum illis misces. intelligens infirmitatem tuam non facere tibi potestatem de aliquo murmurandi, aut permittendi alios murmurare, aut in tua præsentia aliquid dicere, quod Deo displiceat, quando id comòdè poteris impedire.

SECUNDVM tibi faciendum, est diligere MISERICORDIAM: exercendo scilicet virtutum opera eo modo, quo tunc poteris, perpendens, sæpè Dominum Deum nostrum mittere infirmitatem ijs, qui duro sunt corde, nec aliorum miserijs tanguntur: vt videntes, se opus habere aliorum misericordia, discant & ipsi proximorum suorum misereri. Siquidem ipse Christus D.N. (vt Apostolus dixit) vt h nostris infirmitatibus compati possèt, voluit

luit

luculentari per omnia, ac dolores experiri, quemadmodum nos, sed absq; peccato. Et Prælati, qui patitur infirmitates, infirmantibus suis compatitur; & qui aliquando est infirmatus, est pius & sollicitus infirmarius. Et Ecclesiastic. monuit; *intellige, qua sunt proximi, ex te ipso*: ex tuis igitur affectibus, ac desiderijs cognoscere oportet ea, quæ tui proximi in huiusmodi occasionibus habent. Et quemadmodum tu desideras ab alijs in tua infirmitate visitari, recreari, & solatium accipere, tibi que ministrari: ita reliqui infirmi tantundem à te desiderant: & par est, te id, eoque modo erga eos præstare, quod illos velles erga te. Ex quo fit, vt meritò debeas MISERICORDIAM & commiserationem erga famulos & infirmarios, qui tibi ministrant, exhibere: non illos nimium absque necessitate onerando; nec tuū solatium & leuamen cum nimio eorum non necessario labore, quærendo. MISERICORDIAM etiam, quomodo poteris, debes in pauperes ostendere: Eleemosynis tuis eos iuuando: vt suis illi orationibus tibi impetrent sanitatem. quemadmodum *vidua flentes* impetrarunt resurrectionem *Tabitha defuncta, ostēdentes S. Petro tunicas & vesies, quas Tabitha illis dabat*. Quod si pœnas doloresque tuos in suffragium alicuius animæ in purgatorio detentæ obtuleris, vt 4. Consideratione suprà dicebamus: acceptissima erit tua misericordia.

SVPER omnia autem necessè est SOLICITVM ambulare cum Deo tuo: idque varijs modis. Primum faciendū, quod suadet Ecclesiasticus illis verbis: *Ida suauitatem, & memoriam similaginis; & impingua oblationem*: q. d. offeras Deo thus, quod cum odore suauitatis sursum ad ipsum ascendat, exercēdo, orationis actus, in præcedentibus capitibus indicatos. Deinde, offerendum est electissimæ, & purgatissimæ similaginis, seu farinæ memoriale, sanctissimum scilicet altaris Sacramētum: in quo Saluatoris nostri Passionis memoria repræsentatur, & hæroica ipsius patientiæ fructus percipiuntur. Hoc autem perficies, si aliqua Sacra pro te fieri cures; & quoties poteris, *Communices*: id quod Religiosi facilius, quam sæculares, curare possunt. cum enim ægrotantis necessitas maior sit, non decet, eum recenti hoc subsidio, & fortitudine, quam sanctissimum hoc Sacramētū tribuit, priuari, quando commodè illud suscipere potest. Quod si Sacramentaliter non possis, communica saltem spiritualiter: desiderans ex toto corde, Sacramentaliter illud quotidie suscipere: vt quotidie te foueat, animumque tibi in ea afflictione addat. *Et impingua (ait) oblationem*: studēs hoc totum facere pio ac tenero affectu: cupiens totum cor tuum præbere Deo, tanquam id quod ipse maximè expetit. Debes etiam ita SOLICITVS ambulare cum Deo tuo: vt hanc sollicitudinem reliquis omnibus præferas, imò reliquas omnes ad hanc tanquam magis præcipuam referas: ex qua bonus reliquarum exitus pendet.

Compassio

Ecc. 31. 18.

Moderatio.

Eleemoly

na.

k Act. 9. 39.

Suffragium.

3.

Sollicitudo.

Ecc. 38. 11.

Oratio.

Missa &

Communio

Aff. etus.

m 1. Pet. 5.7

fic enim facies, quod S. Petrus monuit; *in omnem sollicitudinē vestram proici-*
in Deum; quoniam ipsi cura est de vobis: proiciēda igitur est in Deum sollicitu-
do vitæ, sanitatis, cibi, & potus; medicamentorum, & eorum effectuum; de-
litiarum, & rerum omnium, quæ ad tuā familiam, ad fortunas, & honorem
spectant: confidens curæ, quam providentia diuina de tuis rebus gerit, vt
proxima prima Consideratione est dictum. Nam si in tua infirmitate de ijs
eris sollicitus, quæ ad voluntatis Dei executionem spectant. ille quoque so-
llicitus erit, & prospiciet de ijs, quæ ad tuam necessitatem subleuandā erunt
oportuna: & præbebit auxilium, vt etiā in lecto iacens, implere possis quæ
tui sunt muneris, in eo gradu, quo tunc obligaris. Memento: Christum D.
N. etiam cum penderet in cruce, & quidem omnino afflictum, non tamen
fuisse otiosum, nec prætermisisse facere, quod redemptoris officium ab il-
lo poscebat: & prædictas tres obligationes expleuisse. nam & pro se, & pro
hominibus orauit cum clamore, & lacrymis; petijt veniā pro suis inimi-
cis; remisit latroni culpam, & eidem promisit paradysum; curam gessit ma-
tris suæ, quam discipulo cōmendauit; & discipuli, quē matri dedit in filium.
Quibus omnibus docere te voluit, etiā cum es infirmus, non debere te tuū
officium & obligationes prætermittere; in eo quod iuxta vires tuas poteris
præstare. Deniq; ad hanc cum Deo tuo SOLICITUDINE spectat: vt ma-
gna attentione, ac vigilantia resistas omnibus tentationibus; quæ te ad im-
patientiam impellent: siue à Dæmone suggerantur, siue à carne, siue à quo-
cunque homine, etiā tibi coniunctissimo: Dei semper honorē propugnando;
eiusque causam, etiā cum tuæ iactura, iustificando. quemadmodum fecit
S. Iob, quando illius vxor, videns ipsum *in testā saniem radentem, & in ster-*
quilinio sedentem, Deumque nihilominus laudantem, ei dixit: *Benedic Deo;*
& morere: hoc est, imprecare ei mala, teq; vlciscere ob ea, quæ tibi infert;
& irrita illum, vt te tandem interficiat: siquidem tibi est melius citò mori,
quàm tam diu cruciari. cui vir Sanctus respōdit: *quasi vna de stultis mulier-*
ibus locuta es: si bona suscepimus de manu Dei, mal: quare non suscipiamus? non so-
lūm, inquit, non imprecabor mala; sed semper potiùs Sancto eius nomini
benedicam pro omnibus, quæ facit; siue bona nobis largiatur, siue mittat
mala. eum itaque in modum resistere decet omnibus tentationibus, & mu-
nire te patientiā, quæ optimum est, & potens armorum genus contra eas.
Ex quibus omnibus licebit colligere: si calicem hūc infirmitatis pro Chri-
sto bibere cupias, te non minus meriti habiturum, quàm ipsi sani. Nam (vt
S. Bonauentura ait) maius meritum est; patienter aduersa perferre, quàm in
bonis operibus præstandis laborando sudare: vt enim ait Scriptura:
o Deo immolabunt victimas iustitie, qui inundationem acerbi
maris quasi lac sugent.

n Iob. 2. 8.

De proces.
S. Religi. 6.
25. citans
S. Gregor.

o Deut. 33.
19.

§. 2. Bona